

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5069/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Поповић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Милица Гацурић Јанковић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обоје из ..., које заступа Љубица Филиповић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4429/18 од 21.11.2019. године, у седници одржаној 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4429/18 од 21.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4429/18 од 21.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 327/14 од 25.06.2018. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су сувласници сваки у по четвртину дела на породичној стамбеној згради тужених која се налази у ... у улици ..., саграђеној на парцели број ..., земљиште под зградом – објектом у површини од 0.01.53 ха и земљиште уз зграду од 0.05.00 ха и њива од 0.00.52 ха, укупне површине 0.07.05 ха, све уписано у лист непокретности број ... КО ..., по основу свог улагања у изградњу исте, са правом сукоришћења на парцели 7110/13, што су тужени дужни признати и трпети да се тужиоци на основу ове пресуде укњиже као сувласници у катастру непокретности, одбијен је као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за упис права сувласништва на горе описаној некретности у катастарским књигама, а по основу пресуде. Ставом трећим изреке, на основу члана 154. у вези члана 153. и у вези члана 150. ЗПП обавезани су тужиоци првог и другог реда да солидарно туженима првог и другог реда исплате трошкове парничног поступка у укупном износу од 405.400,00 динара, са законском затезном каматом на тај износ почев од дана извршности пресуде, па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилаца првог и другог реда за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4429/18 од 21.11.2019. године жалба тужилаца је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, с предлогом да се о истој одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета 22.06.2012. године, а означена вредност предмета спора у тужби је 3.000.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић